

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (viides jaosto)**

28 päivänä syyskuuta 1999 *

Asiassa T-612/97,

Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Ostrau (Saksa), edustajanaan asianajaja Gert Meier, Berrenrather Straße 313, Köln (Saksa),

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Klaus-Dieter Borchardt ja Hubert van Vliet, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaaajana,

jota tukee

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö Kareen Rispal-Bellanger ja saman osaston apulaisulkoasiainsih-

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

teeri Christina Vasak, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö,
8 B boulevard Joseph II,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 24.10.1997 tehdyn komission päätöksen K(97) 3274 lopullinen, jolla hylätään kantajan hakemus tuontitodistusten myöntämiseksi erityisenä banaanian alan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1) 30 artiklan mukaisena siirtymätoimenpiteenä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit
R. García-Valdecasas ja P. Lindh,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.4.1999 pidetyssä suullisessa
käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1; jäljempänä asetus N:o 404/93) on perustettu banaanialan yhteinen tuontijärjestelmä, jolla korvattiin eri kansalliset järjestelmät. Yhteisössä kerättyjen samoin kuin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioista peräisin olevien banaanien tyydyttävän markkinoille saattamisen varmistamiseksi asetuksessa N:o 404/93 säädetään vuosittaisen tariffikiintiön vahvistamisesta ”kolmansien maiden banaanien” ja ”muiden kuin perinteisten AKT-banaanien” tuonnille. Muut kuin perinteiset AKT-banaanit koostuvat niistä AKT-maiden viemistä määristä, jotka ovat suuremmat kuin kunkin näistä valtioista perinteisesti viemät määrät, sellaisina kuin ne on vahvistettu asetuksen N:o 404/93 liitteessä.

- 2 Vuosittain laaditaan yhteisön tuotantoa ja kulutusta sekä tuontia ja vientiä koskeva ennakoarvio. Tariffikiintiö jaetaan tämän arvion perusteella yhteisöön sijoittautuneiden toimijoiden kesken niiden banaanien alkuperän ja keskimäärien määrän mukaan, jotka ne ovat myyneet niiden kolmen edellisen vuoden aikana, joista on saatavilla tilastotietoja. Tämän jaon mukaisesti myönnetään tuontitodistuksia, joiden perusteella toimijat voivat tuoda banaaneja tullitta tai alennetuin tullein.

- 3 Asetuksen N:o 404/93 johdanto-osan 20. perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Erilaisten kansallisten järjestelmien korvaaminen yhteisellä markkinajärjestelyllä tämän asetuksen tullessa voimaan voi häiritä sisämarkkinoita; tämän vuoksi

olisi säädettävä 1 päivästä heinäkuuta 1993 alkaen komission mahdollisuudesta toteuttaa kaikki tarvittavat siirtymätoimenpiteet uuden järjestelmän täytäntöönpanosta aiheutuvien vaikeuksien voittamiseksi.”

- 4 Asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jos heinäkuusta 1993 alkaen on tarpeen helpottaa erityistoimenpiteillä siirtymistä ennen tämän asetuksen voimaantuloa olevista järjestelmistä tämän asetuksen järjestelmään, erityisesti merkittävien vaikeuksien voittamiseksi, komissio toteuttaa kaikki tarpeellisina pitämänsä siirtymätoimenpiteet — — .”

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 5 Kantajana oleva yritys, Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH (jäljempänä Cordis), on perustettu 1.11.1990 eli Saksan yhdistymisen jälkeen ja sen kotipaikka on entisen Saksan demokraattisen tasavallan (jäljempänä entinen DDR) alueella. Se toimialana on hedelmätukkukauppa sekä muun muassa banaanien kypsytytys ja pakkaaminen.
- 6 Entisen DDR:n keskitetyssä suunnitelmataloudessa yksinoikeus banaanien maahantuontiin oli valtion elimellä ja yksinoikeus niiden kypsytykseen valtion omistamilla yrityksillä. Entisen DDR:n kypsyttämöt on sittemmin myyty Saksan liittotasavallan hedelmäyhtiöiden sivuliikkeille.

- 7 Kantajan toiminnan alkuvaiheessa banaanien hankintamahdollisuudet sen toiminta-alueella olivat heikot ja kysyntä oli suurempi kuin tarjonta ja suurempi kuin kantajan kypsytyskapasiteetti. Vuonna 1991 kantaja päätti siksi laajentua ja rakensi uusia kypsyttämöjä. Tähän kantaja ei saanut lainkaan tukea julkisista varoista.
- 8 Kantajan mukaan näitä uusia laitoksia käytettiin vajaateholla. Tältä osin se huomauttaa, että koska vihreiden banaanien tuonnille on asetuksen N:o 404/93 mukaisesti saatava tuontitodistus, tästä niiden toimittajille aiheutuvien kustannuksien lisääminen banaanien hintaan on hillinnyt kulutusta. Koska tuontitodistukset myönnetään myytyjen banaanien määrän perusteella, kantaja on siten saanut vain riittämättömiä määriä vastaavat tuontitodistukset.
- 9 Tässä tilanteessa kantaja on 7.4.1996 hakenut komissiolta asetuksen N:o 404/93 30 artiklan nojalla mahdollisimman nopeasti lisätodistuksia siirtymätoimenpiteenä, jonka tarkoituksena on korjata asetuksella N:o 404/93 luodusta säännöstöstä johtuva kohtuuton tilanne.
- 10 Komissio hylkäsi kantajan hakemuksen 24.10.1997 tekemällään päätöksellä (jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös) erityisesti seuraavilla perusteilla (seitsemäs, kahdeksäs, yhdeksäs ja yhdestoista perustelukappale):

” — —

Cordis ei ole osoittanut, että sen olisi ollut mahdotonta saada riittävä määrä kypsytettäviä banaaneja, jotta kypsyttämö toimisi täydellä teholla, muilta toimijoilta tai muista lähteistä sen sijaan, että se toisi niitä itse; tällainen menettely ei

ole banaanian alan yhteisen markkinajärjestelyn vastaista; Cordis on tosiasiaa saanut merkittäviä määriä kypsytettäviä banaaneja muilta toimijoilta tai muista lähteistä kuin tuomalla niitä itse; siten ei ole osoitettu, että tapahtuneeksi väitetty kypsytämön vajaakäyttö ja tästä johtuvat tapahtuneeksi väitetyt banaanian liikevaihdon kasvun pysähtyminen, asiakaskunnan menetykset ja henkilökunnan vähentäminen johtuisivat siirtymisestä ennen asetuksen voimaantuloa olemassa olevista säädöksistä yhteiseen markkinajärjestelyyn;

Cordis ei ole osoittanut, että sillä oli varma kypsytettävien banaani hankintalähde ennen investoimista kypsytämöön; Cordis on hyväksynyt riskin, ettei se välttämättä saa tarpeeksi kypsytettäviä banaaneja, jotta laitos toimisi täydellä teholla; sen vuoksi huolimatta edellä olevissa kappaleissa mainitusta, vaikka Cordis ei ole saanut tarpeeksi kypsytettäviä banaaneja, jotta laitos toimisi täydellä teholla, muilta toimijoilta tai muista lähteistä kuin tuomalla niitä itse, tämä johtuu Cordisin huolimattomuudesta, kun se ei ole varmistunut hankintalähteistään ennen investoimista kypsytämöön;

Cordis on saanut Dolelta merkittäviä määriä kypsytettäviä banaaneja; se on saanut riittävästi kypsiä banaaneja asiakaskuntansa tarpeiden tyydyttämiseksi; banaani kypsyttäminen on vain yksi Cordisin monista toiminta-aloista; näin ollen Cordis ei ole osoittanut, että kypsytystoiminnan vähentyminen, jonka se väittää tapahtuneen, uhkasi sen toiminnan jatkumista;

— —

Cordis ei ole osoittanut, että se olisi ryhtynyt ennen edellä mainittuja päivämääriä muihin toimenpiteisiin, jotka olisivat johtaneet yhteisöjen tuomioistuimen asiassa

C-68/95 antamassaan tuomiossa tarkoittamaan kohtuuttomaan tilanteeseen sellaisten vaikeuksien vuoksi, jotka johtuvat ennen kyseessä olevan asetuksen voimaantuloa olemassa olevien kansallisten järjestelmien poistamiseen johtavasta siirtymävaiheesta;

— — .”

- 11 Kantaja nosti tämän kanteen 29.12.1997 jättämälläan kannekirjelmällä.
- 12 Ranskan tasavalta on 8.5.1998 jättämälläan väliintulohakemuksella pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.
- 13 Väliintulohakemus hyväksyttiin neljännen jaoston puheenjohtajan 6.7.1998 antamalla määräyksellä, ja Ranskan tasavalta jätti huomautuksensa 4.9.1998.
- 14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.
- 15 Asianosaisten ja väliintulijan lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 20.4.1999 pidetyssä julkisessa istunnossa.

Asiansaisten vaatimukset

- 16 Kantajana esiintyvä Cordis vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen päätöksen ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 17 Vastajana esiintyvä komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen ja
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 18 Väliintulijana esiintyvä Ranskan tasavalta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kanteen.

Kumoamisvaatimus

- 19 Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista toinen koskee asetuksen N:o 404/93 30 artiklan rikkomista ja harkintavallan väärinkäyttöä ja toinen perusteluvollisuuden laiminlyöntiä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 404/93 30 artiklan rikkomista ja harkintavallan väärinkäyttöä

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 20 Kantaja huomauttaa, että asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisala on yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-68/95, T. Port, 26.11.1996 antamassaan tuomiossa (Kok. 1996, s. I-6065) asettamia rajoja laajempi. Siltä osin, kuin 30 artiklassa viitataan merkittäviin vaikeuksiin, sitä pitäisi voida soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa esiintyvään rakenteelliseen ongelmaan, vaikka asiassa T. Port annetussa tuomiossa mainitut soveltamisedellytykset eivät täyty.
- 21 Kantaja esittää, että yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-280/93 R, Saksa vastaan neuvosto, 29.6.1993 antamassaan määräyksessä (Kok. 1993, s. I-3667) todennut, että asetuksen N:o 404/93 30 artiklalla on tarkoitus selviytyä sisämarkkinoiden häiriöistä, joita eri kansallisten järjestelmien korvaaminen yhteisellä markkinajärjestelyllä saattaa aiheuttaa. Komission olisi siten toteutettava kaikki tarpeelliset siirtymätoimenpiteet, eikä rajoitettava toimenpiteitä asiassa T. Port annetussa tuomiossa esitetyllä tavalla vain kohtuuttomaan tilanteeseen.

- 22 Käsiteltävänä olevassa asiassa komission toimenpiteet olisivat kantajan mielestä tarpeen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamiseksi. Saksan liittotasavallan vanhat yritykset ovat eri asemassa kuin entisen DDR:n alueella perustetut uudet yritykset (jäljempänä uudet yritykset). Ensiksi mainituilla on ollut mahdollisuus säädellä toimintaansa omien taloudellisten hankkeidensa avulla, kun taas jälkimmäiset ovat Saksan yhdistämiseen liittyvien ongelmien vuoksi kaikki joutuneet väistämättä kohtuuttomaan tilanteeseen. Kaikilla uusilla yrityksillä on siksi oikeus saada lisätuontitodistuksia.
- 23 Lisäksi kantajan mielestä asetus N:o 404/93, jonka mukaan todistukset myönnetään viitejakson aikana myytyjen banaanien keskimääräisen määrän perusteella, on jäädyttänyt alkuperäisen kilpailutilanteen estämällä uusia yrityksiä parantamasta asemaansa. Komission velvollisuutena on kuitenkin saada jälleen aikaan tasapaino yritysten välille. Edellä mainitussa asiassa T. Port annetun tuomion mukaan yhteisön toimielinten puuttuminen asiaan on nimittäin välttämätöntä erityisesti, jos siirtyminen yhteiseen markkinajärjestelyyn loukkaa yhteisön oikeudessa suojattuja perusoikeuksia tiettyjen talouden toimijoiden osalta.
- 24 Sitä paitsi asetuksen N:o 404/93 30 artiklan mikään säännös ei kantajan mukaan sulje pois mahdollisuutta, että tätä artiklaa voitaisiin soveltaa "kollektiivisiin" kohtuuttomiin tilanteisiin eli tilanteisiin, joissa useat yhtiöt ovat kaikki samassa asemassa ja niillä kaikilla on oikeus erikseen saada kompensatiota. Kaikkia uusia yrityksiä, kuten myös kantajaa, haittaavat entisessä DDR:ssä vallitsevat rakenteelliset ongelmat. Lisäksi uusia yrityksiä on vain rajallinen määrä. Sen vuoksi erityiskiintiön myöntäminen näille yrityksille ei vaaranna banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn toimivuutta.
- 25 Komissio pitää vääränä kantajan väitettä, jonka mukaan asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisala olisi yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa

asiassa T. Port antamassaan tuomioissa asettamia rajoja laajempi. Tämän artiklan mukaan komissio on velvollinen toimimaan vain, jos käsillä on kohtuuton tilanne, jollainen on olemassa vain, jos neljä seuraavaa kyseisessä tuomioissa mainittua edellytystä täyttyvät:

- oikeudellisesti merkityksellisten taloudellisten säännösten olemassaolo edeltävässä kansallisessa järjestelmässä,
- näiden säännösten muuttuminen merkityksettömiksi yhteisen markkinajärjestelyn voimaantulon vuoksi,
- vaikeuksien ennalta-arvaamattomuus,
- sääntelyn tarve kohtuuttomassa tilanteessa, kun huomioon otetaan erityisesti vaikeudet, jotka uhkaavat tuojien toiminnan jatkumista, ja yhteisön oikeuden mukaisten perusoikeuksien suojaaminen.

26 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja ei komission mielestä ole osoittanut, että sen olisi ollut mahdotonta hankkia banaaneja ja että se olisi kohdannut toimintansa jatkumista uhkaavia vaikeuksia, jotka olisivat johtuneet siirtymisestä ennen yhteisen markkinajärjestelyn voimaantuloa olemassa olevista kansallisista järjestelmistä yhteisön järjestelmään. Se ei ole siten osoittanut olevansa kohtuuttomassa tilanteessa.

27 Myöskään muut edellä mainitussa asiassa T. Port annetussa tuomioissa todetut asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisedellytykset eivät komission mie-

lestä täyty käsiteltävänä olevassa asiassa, koska uusiin yrityksiin kohdistuvat rakenteelliset haitat eivät liity yhteisen markkinajärjestelyn perustamiseen, vaan ne olivat olemassa jo aikaisemmin. Yhteisen järjestelyn perustaminen on päinvastoin parantanut kantajan omistaman kypsyttämön kaltaisten laitosten kehittymismahdollisuuksia.

- 28 Komissio katsoo, että yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen, jonka on väitetty tapahtuneen, ei voi johtua kohtuuttomasta tilanteesta. Kantajan esittämä ”kollektiivinen” kohtuuton tilanne ei kuulu asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisalaan, koska tässä artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymistä voidaan arvioida ainoastaan tapauskohtaisesti. Toisaalta yhteiseen markkinajärjestelyyn siirtymisellä ei sinänsä rajoiteta kypsyttämöjen toimintaa. Ainoastaan ne kypsyttämöt, jotka haluavat itse tuoda maahan kolmansien maiden banaaneja tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja, tarvitsevat todistuksia. Vieraiden banaanien eli muiden maahantuojien tuomien banaanien tuontia ei ole rajoitettu millään tavalla.
- 29 Komissio toteaa sen väitteen johdosta, jonka mukaan kollektiivinen kompensoitio olisi mahdollinen siitä hyötyvien yritysten pienen lukumäärän vuoksi, että kaikki joillekin toimijoille kohtuuttoman tilanteen vuoksi myönnetty erityiskiintiöt koituvat toisten toimijoiden vahingoksi. Sen vuoksi erityiskiintiön myöntäminen kaikille uusille yrityksille, mitä kantaja on pyytänyt, haittaisi muita toimijoita. Kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on asiassa T-79/96 R, Camar vastaan komissio, 21.3.1997 antamassaan määräyksessä (Kok. 1997, s. II-403) todennut, mahdollisilla poikkeuksilla yleiseen todistusten myöntämisyjärjestelmään ei pidä missään tapauksessa muuttaa yhteisen tuontijärjestelmän kokonaisuutta.
- 30 Ranskan tasavalta tukee komission kantaa väitteeseen, jonka mukaan asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisala olisi yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa T. Port antamassaan tuomiossa asettamia rajoja laajempi.

Kantaja ei Ranskan tasavallan mukaan täytä oikeudellisia edellytyksiä ja erityisesti edellytystä, joka koskee yrityksen toiminnan jatkumista uhkaavia vaikeuksia. Kantaja ei myöskään voi perustellusti väittää, että sen vaikeudet johtuisivat siirtymisestä yhteiseen markkinajärjestelyyn.

- 31 Ranskan tasavalta katsoo 30 artiklan soveltamisesta ”kollektiiviseen” kohtuutomaan tilanteeseen edellä mainitussa asiassa T. Port annetun tuomion 37 kohdan perusteella, että kaikkien toimijoiden käyttäytymisen arvioiminen yhtenä kokonaisuutena ei ole mahdollista. Tällainen tulkinta on lisäksi EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan neljäs kohta) tarkoituksen vastainen, sillä tässä kohdassa edellytetään, että kanteet koskevat päätöksiä, jotka on osoitettu kantajalle tai jotka koskevat sitä suoraan ja erikseen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 32 Asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa annetaan komissiolle oikeus toteuttaa erityisiä siirtymätoimenpiteitä ”jos — — on tarpeen helpottaa — — siirtymistä ennen tämän asetuksen voimaantuloa olevista järjestelmistä tämän asetuksen järjestelmään, erityisesti merkittävien vaikeuksien voittamiseksi”. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaisten väliaikaistoimenpiteiden tarkoituksena on selviytyä sellaisista häiriöistä sisämarkkinoilla, jotka johtuvat siitä, että kansallisista järjestelmistä on siirrytty yhteiseen markkinajärjestelyyn, ja niiden tavoitteena on auttaa voittamaan talouden toimijoille yhteiseen markkinajärjestelyyn siirtymisen jälkeen aiheutuneet vaikeudet, jotka johtuvat asetuksen N:o 404/93 antamista edeltäneiden kansallisten markkinoiden olosuhteista (ks. em. asia Saksa v. neuvosto, määräyksen 46 ja 47 kohta; em. asia T. Port, tuomion 34 kohta; yhdistetyt asiat C-9/95, C-23/95 ja C-156/95, Belgia ja Saksa v. komissio, tuomio 4.2.1997, Kok. 1997, s. I-645, 22 kohta sekä em. asia Camar v. komissio, määräyksen 42 kohta).

- 33 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että tältä osin komission on myös otettava huomioon sellaisten talouden toimijoiden tilanne, jotka toimivat tietyllä tavalla asetusta N:o 404/93 edeltäneen kansallisen lainsäädännön perusteella ilman, että ne olisivat voineet ennakoida tämän toiminnan seurauksia yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönoton jälkeen (ks. em. asia T. Port, tuomion 37 kohta).
- 34 Tästä seuraa, että tämän artiklan tavoitteena on helpottaa niiden yritysten siirtymistä banaanian yhteiseen markkinajärjestelyyn, jotka ovat tämän vuoksi kohdanneet erityisiä ja ennalta-arvaamattomia ongelmia.
- 35 On siten tutkittava, johtuvatko kantajan kohtaamat ongelmat siirtymisestä yhteiseen markkinajärjestelyyn.
- 36 Tältä osin on huomautettava, että kantajana oleva yhtiö on perustettu 1.11.1990 eli Saksan yhdistämisen jälkeen. Se päätti vuonna 1991 laajentua rakentamalla uuden kypsytämön ottaen samalla huomioon Saksassa jälleenyhdistämisen jälkeen vallitsevan tilanteen.
- 37 Onkin todettava, että kantaja ei ole esittänyt mitään perusteluja, joiden perusteella voitaisiin todeta, että Saksan yhdistymiseen liittyvät rakenteelliset ongelmat olisivat aiheuttaneet sille erityisen ja ennalta-arvaamattoman ongelman, joka johtuisi banaanian yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta. On lisättävä, että asianosaiset ovat suullisessa käsittelyssä vahvistaneet sen, että ennen yhteisen markkinajärjestelyn perustamista entisessä DDR:ssä kypsytämistä harjoittaneet yritykset eivät voineet itse tuoda maahan banaaneja. Komission näkemys siitä, että yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotto ei ole lisännyt kantajan mainitsemia rakenteellisia haittoja, on siten perusteltu (ks. edellä 27 kohta).

- 38 Kantaja katsoo kuitenkin, että komission toimenpiteet ovat tarpeen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamiseksi. Asetus N:o 404/93, jonka mukaan tuontitodistukset myönnetään viitejakson aikana myytyjen banaanien määrän perusteella, on jäädyttänyt alkuperäisen kilpailutilanteen estämällä uusia yrityksiä parantamasta asemaansa.
- 39 Tätä väitettä ei voida kuitenkaan hyväksyä. Asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa, jota poikkeuksena sovellettavaan yleiseen järjestelmään on tulkittava suppeasti, ei sallita erilaisista mahdollisuuksista Saksassa aiheutuvan heikomman kilpailuaseman korvaamista uusille yrityksille. Tämä haitta ei sitä paitsi johdu yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta.
- 40 Lisäksi vaikka on totta, että asetus N:o 404/93 on vaikuttanut eri yrityksiin eri tavoin, yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut asiassa C-280/93, Saksa vastaan neuvosto, 5.10.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. I-4973, 73 ja 74 kohta), että tällainen erilainen kohtelu kuuluu kuitenkin erottamattomasti siihen asti eristäytyneinä olleiden markkinoiden yhdentämistavoitteeseen, kun otetaan huomioon, että kyseisten talouden toimijoiden ryhmien olosuhteet olivat erilaiset ennen yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönottoa.
- 41 Myöskään kantajan väite siitä, että sen hakemuksen hylkääminen kanteen kohteena olevalla päätöksellä olisi harkintavallan väärinkäyttöä, ei ole perusteltu. Tältä osin on riittävää huomauttaa, että oikeuskäytännön mukaan harkintavaltaa on käytetty väärin päätöstä tehtäessä ainoastaan silloin, kun objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että päätös on tehty muussa kuin päätöksessä esitetystä tarkoituksessa (ks. asia T-143/89, Ferriere Nord v. komissio, tuomio 6.4.1995, Kok. 1995, s. II-917, 68 kohta ja asia C-84/94, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, tuomio 12.11.1996, Kok. 1996, s. I-5755, 69 kohta). Kantaja ei kuitenkaan ole osoittanut tällaista.

- 42 Edellä esitetystä seuraa, että komissio on soveltanut oikein asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa ja että kanteen kohteena olevaa päätöstä tehdessään se ei ole toteuttanut muuta kuin tässä artiklassa mainittua tavoitetta.
- 43 Tämän vuoksi ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä

- 44 Kantajan mielestä kanteen kohteena olevan päätöksen 11. perustelukappale, jossa komissio katsoo, ettei kantaja ole osoittanut ryhtyneensä muihin edellä mainitussa asiassa T. Port tarkoitettuun kohtuuttomaan tilanteeseen johtaneisiin toimiin ennen 10.9.1992, on käsittämätön, ja sen vuoksi kanteen kohteena olevaa päätöstä rasittaa perustelujen puuttuminen.
- 45 Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Yksittäispäätöksen perusteluvollisuuden tarkoituksena on mahdollistaa se, että yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia päätöksen laillisuuden ja että asianomainen saa tietää, miksi päätös on tehty, puolustaakseen oikeuksiansa ja voidakseen tutkia, onko päätös asianmukainen (ks. asia 8/83, Bertoli v. komissio, tuomio 28.3.1984, Kok. 1984, s. 1649, 12 kohta; T-44/90, La Cinq v. komissio, tuomio 24.1.1992, Kok. 1992, s. II-1, 42 kohta ja asia T-7/92, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 29.6.1993, Kok. 1993, s. II-669, 30 kohta).
- 46 Kyseistä perustelukappaletta edeltää kanteen kohteena olevassa päätöksessä yksityiskohtainen selonteko perusteista, joiden nojalla komissio katsoo, että kantaja ei voi hyötyä asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa tarkoitetusta poikkeuksesta. Siinä mainitaan erityisesti, että kantaja ei ole osoittanut, että tapah-

tuneeksi väittämänsä kypsytystoiminnan vähentyminen olisi vaikeus, joka uhkaa sen toiminnan jatkumista. Komissio on lisäksi korostanut kyseisessä perustelukappaleessa sitä, että kantaja ei ole osoittanut toteuttaneensa muita kohtuuttomaan tilanteeseen johtavia toimenpiteitä ”sellaisten vaikeuksien vuoksi, jotka johtuvat ennen kyseessä olevan asetuksen voimaantuloa olemassa olevien kansallisten järjestelmien poistamiseen johtavasta siirtymävaiheesta” (ks. edellä 10 kohta).

- 47 Komissio on siten vain muistuttanut, että kantajan on osoitettava, että edellä mainitussa asiassa T. Port annetussa tuomiossa mainitut edellytykset täyttyvät.
- 48 Kanteen kohteena oleva päätös sisältää näin ollen riittävät perustelut, jotta yhteisöjen tuomioistuimet voivat harjoittaa laillisuusvalvontaa ja jotta asianomainen saa tietää, miksi päätös on tehty. Sitä ei siis rasita perusteluiden puuttuminen.
- 49 Tämän vuoksi toinen kanneperuste ei ole perusteltu, ja kanne on siten hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 50 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti. Väliintulijana esiintyvä Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Kantaja veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Ranskan tasavalta veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Cooke

García-Valdecasas

Lindh

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä syyskuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

J. D. Cooke

viidennen jaoston puheenjohtaja